

Referanser: BMAU 13/23

Arkivsak: 23/01881-2

Tilsyn og arbeidsgiveransvar når biskopens ektefelle er vigslet

Sammendrag

Spørsmål om biskopens tilsyn i de tilfeller der biskopen har en ektefelle som er vigslet, er til avklaring. Uavhengig om man står i en kirkelig stilling, er man som vigslet underlagt biskopens tilsyn. Tre av biskopene i Den norske kirke har nå ektefeller som er prester. Spørsmålet om biskopens tilsyn av vigslede ektefeller bør derfor avklares på prinsipielt grunnlag.

I de tilfeller der biskopen også utøver arbeidsgivermyndighet overfor ektefellen bør samme rutine gjelde. Utgangspunktet er da de gjeldende habilitetsregler, men Bispemøtet kan langt på vei standardisere saksbehandlingen gjennom forhåndsvurderinger i de mest relevante typetilfeller av spørsmål og saker.

Bispemøtets arbeidsutvalg behandlet saken i møte 2.mai, BMAU 13/23. Saken er etter det forelagt juridisk avdeling i Kirkeråd

Forslag til vedtak

Bispemøtet beslutter at preses utpeker en settebiskop når biskopens ektefelle er vigslet prest, diakon, kateket eller kantor, uavhengig av dennes stilling. I de tilfeller der ektefellen er prest ansatt i bispedømmet, går samme settebiskop inn i de arbeidsgiversaker der biskopen er inhabil med begrunnelse i ekteskapet.

Saksorientering

Bakgrunn

I de tilfeller der biskopens ektefelle er vigslet til prest, diakon, kantor eller kateket, er vedkommende underlagt biskopens tilsyn. For å sørge for ryddighet og forutsigbarhet er det behov for å innføre en rutine der en annen biskop ivaretar tilsynsansvaret i slike tilfeller. Av praktiske grunner bør det så langt det er mulig være en biskop fra et nabobispedømme som blir settebiskop.

Også når biskopens ektefelle er prest ansatt i bispedømmet, må det utnevnes settebiskop i de arbeidsgiversaker der ektefellen er berørt på en måte som gjør at biskopen vil være inhabil etter alminnelige regler. Dette gjelder også i de saker der det er bispedømmerådet som utøver som utøver arbeidsgivermyndighet, herunder tilsettings- eller disiplinærsaker.

For å unngå å måtte bruke ressurser på å ta stilling til enhver inhabilitets sak som regelmessig oppstår på tvers av bispedømmene, anbefales det at biskopene søker å forenkle saksbehandlingen gjennom en standardisering av habilitetsvurderingene. Dette kan gjøres gjennom forhåndsvurderinger i de mest relevante typetilfeller av saker som en er kjent med at vil eller kan oppstå. Ved utformingen av slike standardiserte forhåndsvurderinger kan Bispemøtet søke juridisk bistand. Dette er i dag aktuelt i saker om habilitet som må vurderes etter forvaltningslovens § 6 andre ledd – ikke saker der ektefellen er part.

Vedkommende settebiskop kan tre inn i alle sakstyper der biskopen må fratre – også i saker som verken kan anses som saker om tilsyn eller utøving av arbeidsgivermyndighet.

Der biskopen er vurdert til å være inhabil, kan ikke domprosten være settebiskop i spørsmål som omhandler avgjørelse av vedkommende sak. Dette følger av forvaltningsloven § 6 tredje ledd.

Administrasjonen har vurdert to alternative fremgangsmåter for å utnevne settebiskop: Enten at det gjøres av Bispemøtets arbeidsutvalg eller at preses utnevner. Det anses som mest hensiktsmessig at preses utnevner settebiskop i de tilfeller der det er behov, da det både gir en raskere beslutning og enklere saksbehandling.

Bispemøtets arbeidsutvalg behandlet saken i møte 2.mai, BMAU sak13/23:

Bispemøtets arbeidsutvalg vedtak

Bispemøtets arbeidsutvalg anbefaler at preses utpeker en settebiskop når biskopens ektefelle er vigslet prest, diakon, kateket eller kantor, uavhengig av dennes stilling. Saken legges frem for endelig vedtak i Bispemøtet.

Økonomiske/administrative konsekvenser

Skriv inn teksten her